

اثر بخشی آموزش شناختی - رفتاری و دارو درمانی بر میزان پر خاشگری زندانیان

* آرام پزشکی آلمانی، پگاه نوذری^۲

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخش آموزش شناختی - رفتاری و دارو درمانی بر میزان پر خاشگری زندانیان زن شهر تنکابن انجام شد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل ۲۰۰ نفر از مددجویان زندانی زن شهر تنکابن بود. که بر اساس جدول مورگان ۱۲۷ نفر به عنوان نمونه انتخاب که پس از اجرای پرسشنامه پر خاشگری ۸۰ نفر دارای بالا ترین پر خاشگری بودند که از این افراد تعداد ۴۵ نفر از زندانیان به طور تصادفی ساده انتخاب شدند که ۳۰ نفر به عنوان گروه آزمایش (گروه آزمایش ۲ و ۱) و ۱۵ نفر به عنوان گروه کنترل در پژوهش شرکت کردند. گروه آزمایش در ۱۰ جلسه به مدت ۴ ماه آموزش و دارو دریافت کردند و گروه کنترل هیچ آموزش و دارویی دریافت نکردند. پس از اتمام برنامه آموزشی و دارو درمانی پس از آزمون برای هر سه گروه اجرا شد و نتایج بدست آمده با استفاده از شاخص آماری تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش شناختی - رفتاری و دارو درمانی در گروه آزمایش بر میزان پر خاشگری در سطح $p < 0/01$ معنادار بوده است. بنابراین می توان نتیجه گرفت آموزش شناختی - رفتاری و دارو درمانی بر کاهش پر خاشگری زندانیان زن موثر است.

کلمات کلیدی: آموزش شناختی - رفتاری، دارو درمانی، پر خاشگری

^۱ فوق لیسانس روانشناسی، مازندران، تنکابن

^۲ فوق لیسانس روانشناسی، مازندران، تنکابن Email: pegah.Nozari@yahoo.com